

ἐκ τοῦ παραχρήμ' ἐνίοις ἐπελθεῖν ἂν εἰπεῖν, ὥστ' ἐξ
ἀπάν|των ῥαδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἴρεσιν
γενέσθαι.

[Δ]

2 Ἔστι δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δίκαιον, ἐπειδὴ
ἐφ' ὑμῖν ἐστὶν ἐλέσθαι τῶν ῥηθέντων ὅτι ἂν βούλησθε,
ἀπάντων ἀκούσαι· καὶ γὰρ πολλάκις συμβαίνει τὸν
αὐτὸν ἄνθρωπον τοῦτο μὲν μὴ λέγειν ὀρθῶς, ἕτερον δέ
τι· ἐκ μὲν οὖν τοῦ θορυβεῖν τάχ' ἂν δυσχεράναντες
πολλῶν χρησίμων ἀποστερηθείητε, ἐκ δὲ τοῦ μετὰ
κόσμου καὶ σιγῆς ἀκούσαι καὶ τὰ καλῶς ἔχονθ' ἅπαντα
ποιήσετε, κἂν δοκῇ τις παραληρεῖν, παραλείψετε. Ἐγὼ
μὲν οὖν οὔτ' εἴωθα μακρολογεῖν, οὔτ' ἂν, εἰ τὸν ἄλλον
εἰώθειν χρόνον, νῦν ἐχρησάμην τούτῳ, ἀλλ' ἃ συμφέρειν
ὑμῖν νομίζω, ταῦθ' ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων
ἔρω πρὸς ὑμᾶς.

Δ (Ε)

1 Ὅρω μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παντάπασι πρόδηλον
ὄν οὓς τ' ἂν ἀκούσατε λόγους ἡδέως καὶ πρὸς οὓς οὐκ
οἰκείως ἔχετε· οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ μὲν λέγειν ἅ τις οἶεται
χαριεῖσθαι τῶν παρακρούσασθαι τι βουλομένων εἶναι
νομίζω, τὸ δ' ὑφίστασθαι περὶ ὧν πέπεικεν ἑαυτὸν
συμφέρειν τῇ πόλει, κἂν θορυβηθῆναι κἂν ἄλλο τι
βούλησθ' ὑμεῖς, εὖνου καὶ δικαίου τοῦτο πολίτου κρίνω.